

22

DISPUTATIO PHYSICA
DE COELO,
Ad mandatum Amplissimæ Fa-
cultatis Philosophicæ in inclyta
Christinéâ Acad. Fennorum,

P R A E S I D E
Reverendo & Praclarissimo UIRO,
DN. M. ABRAHAMO Georgij
THAUVONIO, Phys. & Botan. Professore
Pub. Celeberrimo, Praeceptore & Fautore etatēm honorando;
Pro Privilegijs Gradūs Philosophici Eruditorum
examini publico exhibita.

Martino Æschilli Miltopœo,

ibidem Alumno Regio.
Ad diem 27. Aprilis, Anni 1653. in Auditorio Majori.

Ovid. I. Met.
Pronaq, cum spellent animalia cetera terram,
Os homini sublime dedit, oculumq, tueri
Iussit;

A B O Ä,
Excusa Typis Acad. apud Viduam Petri Wald. An. 1653.

Admodum Reverendo in Christo Patri ac Domino,

DN. ÆSCHILLO PETRÆO,

S. S. Theol. Doctori Celeberrimo, Diœcesis Aboënsis
Episcopo dignissimo, & Academias Aboënsis ProCancellario
Amplissimo, Mecœnati & studiorum suorum promotori
perpetuâ animi reverentiâ devenerando;

hanc Disputatiunculam Physicam submisæ dedico
& S. P. divinitus precor,

Fennia terrificis quondam demersa tenebris,
Dum subit & miseræ redeunt in pectora gentes,
Quam procul à sanctis errarint fontibus olim
Israëlis, lucos & numina vana secuta :
Ora madent lachrymis, miscetur fletibus horror.
Cum sacra divini memori primordia cultus
Axe sub arctoare revirescant mente, & Ebora
Solvimur in laudes : tandem gregis ipse misertus
Quod fuerit ; latebris clausum deduxerit orci :
Lege sua, cæcum verboq; refinxerit orbem.

Fennia Christicolum sedes quoq; tempore longo,
Te multum Reverende Pater, iam Præsule gestit.
Ordo Sacer veneratur, amatq; Ecclesia Christi
Arctoæ subiecta polo, cui numine diuina
Voce potens, vitaq; præsis, virtutis imago.

Salve igitur gregis ipse decus, ductorq; sacrati !
Vive diu cœtus Christi Venerande Sacerdos !

reverenter.

Martinus Æ. Miltopœus.

Discursus Physici De C E O L O,

THE S I S I.

Diversissimæ Philosophorum de Cœlinaturâ sententiæ, apprimè Philonis illud, ὁ ἐγρέσατο τὸν ἀληττόν εἰς τὴν φύσιν, verum esse comprobant, Operæ tamen pretium futurum, cœlestem pensiculatè indagare naturam ostendit satis Anaxagoras, qui cœli se, solisq; videndi gratiâ natum fuisse respondit. Quamvis enim in cœli contemplatione vite nostræ meta non figuratur, hâc tamen tanquam tubâ clarissimâ ad cœli Regnum & Thaumaturgum colendum procul dubio excitatamur, secundum illud Psalmis, Cœli enarrant gloriam Dei, & opus manuum ejus annunciat firmamentum. Nos igitur pro re nata, non injussu eorum quorum interest, reclam rationem Scripturæ duellum cœu filium Ariadnes secuti, non nihil eorum qua cœli naturam explanant, proferemus, in nominis Etymonis & appellations imprimis inquirentes.

I I.

Latini circa Etymo' ogiam cœli variant, alienam à celando & inferiora occultando celum derivant; alij à coelando, ut Isidorus orig: l. 2. c. 30. propter figuram cœlati vasis'. Pleriq; cum Varr. de ling: lat.l 4. vocem græcam, κοῖλον esse existimant, h.e. concavum. Græcè

dicitur ἐγνῶς qv. ὁ γενῶς h. e. perspicuus, vel quod sit su-
pra ἑρε h.e. montes". Arist: lib.de Mundo: ἐγνὼς ι-
τύμως καλέσυ ἀπὸ τῆς ὁρᾶς εἴρων τὸν ἄρω. Alij ele-
ganter ab Hebraico O R, h. e. lumen deducunt. He-
braeam appellationē *Schamaim* componi volunt à *Scham*
ibi, & *maim*, aquæ, qv. ex aquis cœlum.. Quidam à
Schaah, stupere, & *Maim*, quod stupendo modo aquæ ibi
hæreant. Nonnulli Hebræorum dicunt *Schamaim*
lingva Israëlitica idem significare quod altum, supra,
Sveticè & Germanicè *Himmel* dicitur, de cuius origine
etiam variant: cæteris missis, nonnulli deducunt, ab *Ha-*
mim, consternavit & *Ei*, *DEus*, qv. Dei terrorem dicas,
quo facit illud 2. Sam: 22. v. 14. tonat ē cœlis JEHOVA.
Vel, ni fallimur, dicitur à similitudine τεγμέτως μηδε-
τερος cujusdam, quo alludit Psalm: 104. v. 2. Extendens
cœlos tanquam aulæum.. Fennice *Taipas* vocatur,
quod forte primitivum est,

III.

Sumitur autem cœlum 1. pro Aëre, unde volucres
& nubes cœli dicuntur.. 2. Pro climate cœli, ut Poëta:

Cœlum non animum mutant qui trans mare currunt.

3. Pro cœlesti statu, & pro cœlo credentibus præpara-
to, de quo Paulus i. Cor. 2. v. 9. 4. Pro maiestate Dei,
quæ 1. Timoth: 6. v. 16. φῶς ἀπόγονον nuncupatur..

5. Pro toto expanso à terra usq; ad extreum cœlum,
teste Luthero. 6. Strictè & propriè ut hoc in loco pro
cœlo fidereo, de quo loquitur divinum oraculum ad A-
braham, intuere nunc cœlum versus, Gen: 15. 5.

IV.

De cœlo συνεργοῖς dicuntur, *rakia*, h. e. expan-
sum, lxx. interpretibus *σεργία* h.e. firmamentum, non
ad ma-

ad materiā respiciendo, sed ad verbum, quod etiam mol-
lissimam rem naturā, facit firmissimam. Lutherus in
Genes: cap. i. Talmudici tradunt septem cœli nomina,
de quibus vide Lex. Buxt. Vocatur Ἰλυμών, qv. ὥλο-
λυμών, quod cœlo propriè non competit. Veteres
cœlum æthera vocarunt, ab ἀέρι, luceo, quod astrorum
in cœlo hærentium est. &c.

V.

Sequitur Definitio realis: Cœlum est
corpus naturale simplex, sub-
tilissimum, commune astrorū
currentium receptaculum.

VI.

Genus est corpus naturale simplex, quod etiam
Arist. lib. i. de cœlo testatur. Simplex dicitur non
quod materiā & formā careat, sed quia ab elementis, ut
corpora mista, non sit conflatum. *Differentie, ob for-*
ma latentiam, quæ communis intellectus nostri hebetu-
do est, desumitur ab affectionibus, & qualitatibus insi-
gnioribus. Et hæ corpus naturale ad certam speciem
restringunt. VII.

Nunc causas cœli externas & internas altius expen-
demus. VIII.

Cœlum per creationem immediate à Deo produ-
ctum esse, sacræ literæ non uno in loco commemorant,
& Christiani in Symbolo Apostolico confitentur. Gen:
i. v. 1. Exod: 20, v. 41. Psalm: 102. v. 26. opera manu-

um tuarum sunt cœli. Psalm: 136. v. 6. Deus fecit cœlos intelligentia. Isa: 44. v. 19. Ego JEHova facio omnia, extendo cœlos solus.

I X.

Finis cœli, ut universi totius, principalis est Dei gloria, ut Psalm: 19. v. 1. Psalm: 148. v. 8. Amplissimam enim divinæ gloriæ materiam suppeditat & Majestatis ipsius præcō est, quod innuit David Psalm. 8. v. 4. Cum respicio cœlos tuos & opus digitorum tuorum. Subordinatus est, universum perficere & astris subjici.

X.

*De Materia rudis cœli constituendi valet illud Poëta:
Materiam noli querere, nulla fuit.*

Gravissimorum Theologorum ac Philosophorum constans est sententia, primo die creationis rudem illam mollem cœli & terræ cum luce primigeniâ circa abyssum mobili creatam esse ex nulla præexistente materiâ, ex qua deum die secundo cœlum hoc pulcherrimum à Deo sit extensum. Ut Luth, expressis verbis in Gen: 1. v. 1. dicit: Cœlum & terram vocat, non quælia nunc sunt, sed rudia adhuc & informia corpora. Et paulo post: hoc secundi diei opus est, quomodo ex ista rudi nebula, quam cœlum appellavit, produxerit cœlum formosum & elegans, quale nunc est si stellas & lumina majora adimas. Et iterum: hæc admirabilis istius crassæ nebula extensio, firmamentum à Mose appellatur, in quo sol cum reliquis Planetis suum motum habet circa terram, in illa subtilissima materia. Hinc etiam Schamaim Lutherò significata queum. Plura videsis in Comm. ejus in Gen: cap. 1. v. 1. & 2. Huc applicant nonnulli illud. 2. Epist: Pet. 3. v. 5.

X I.

De FORMA cœli non minus variè disputatur quām de materia. Cœlum enim nonnulli ita simplex corpus sibi fingunt ut physicè illud componi non existimant. Sed hæc opinio suum errorem facile prodit; Cœlum enim cum corpus naturale sit, necessè est ut formam habeat, licet hæc nobis sit incognita; potest tamen describi principium esse[n]tiale, cœlesti materiæ contradistinctum per quod cœlum est id quod est, distinguatur & operatur. Hæc cœli forma producta fuit, cum cœlum hoc productum fuit. Sperl.

X I I.

Affectiones cœli sunt: 1. Quantitas quæ materiæ proles est, magna quidem, non tamen infinita. Neq; enim id statim infinitum est, cuius quantitas ab hominibus determinari nequit. 2. Subtilitas, quam motus stellarum arguit. Planetæ enim modo ascendunt, modo descendunt, quod orbes reales destruit. 3. Hinc fluunt perspicuitas & invisibilitas. Insigniter enim perspicuum, visum non terminat sed transmittit & invisibile est. 4. Immobilitas ~~live~~ quies localis. 5. Incorruptibilitas, non quod in æternum perduret, sed quia sua natura non deficiat, quod etiam totis elementis communice est. Peribit quidem tandem vi divina, non naturali inclinatione. Et quidem secundum substantiam, ut Petrus 2. Epist. 3. v. 10. disertè docet: ὅτι ἐγενόμη θάρσος λειτουργίαι, &c. Et Joh: Apoc: 20, v. 11. clatissimè: ὅτι ἀπὸ προτέρων ἐφυγόντες καὶ καὶ ὁ ἐγερθεὶς καὶ τόπος ἐκείνης ἀντεῖσται. 6. Figuram etiam certam cœlo competere non dubitamus, cum illa quantitatis sit proles. Sphericam autem illam esse, videtur posse statui, quia hæc figura unioni ac conjunctioni est maximè accommodata;

modata... 2. Quia universi partes cæteræ ad rotunditatem vergunt. 3. Eccl: 24. v. 5, dicitur, rotunditatem cœli circuvi solu. Prov: 8, 27. Psal: 77. v. 19. 7. Nec possumus cœlo occultam influentiam, quæ concursus quidam virtualis est, adimere. Sed manum de tabula.

Porismata.

I.

Cœlum non est animatum, sive cœli forma non est anima...
Et veteribus Philosophis multi, ut Avicenna, Plato, &c. putarunt cœlo inesse animam, referentibus Conimbr. l. 2. de cœlo, c. 1. q. v. qui ibidem contra illos recte disputatione. Ut & Scalig. Exercit. 61. Sennert. l. 2. Phys: c. 2. D. Iacob. Mart. quorum sententiam & nos probamus. Nullæ enim operationes ab anima provenientes in cœlo sunt, neq; organa animæ debita. &c.

2. Orbis reales in cœlo nulli sunt, quod etiam Lutherus Comm: in Genes: testatur & excusat ingeniosos Mathematicos, qui illos docendi causâ confinxerunt. Physico verò profigimento non injuriâ & sunt & habentur.

3. Cœlum est in loco.

4. Cœlum non habet colorem.

5. Cœlum non est eternum.

6. Cœlum non est solidum.

7. Cœlum non movetur.

8. Cœlum non est animatum.

9. Cœlum non habet formam assistentem.

10. Cœlum est numero unum.

11. Cœlum Empyréum est segmentum Scholasticum & Calvinisticum.